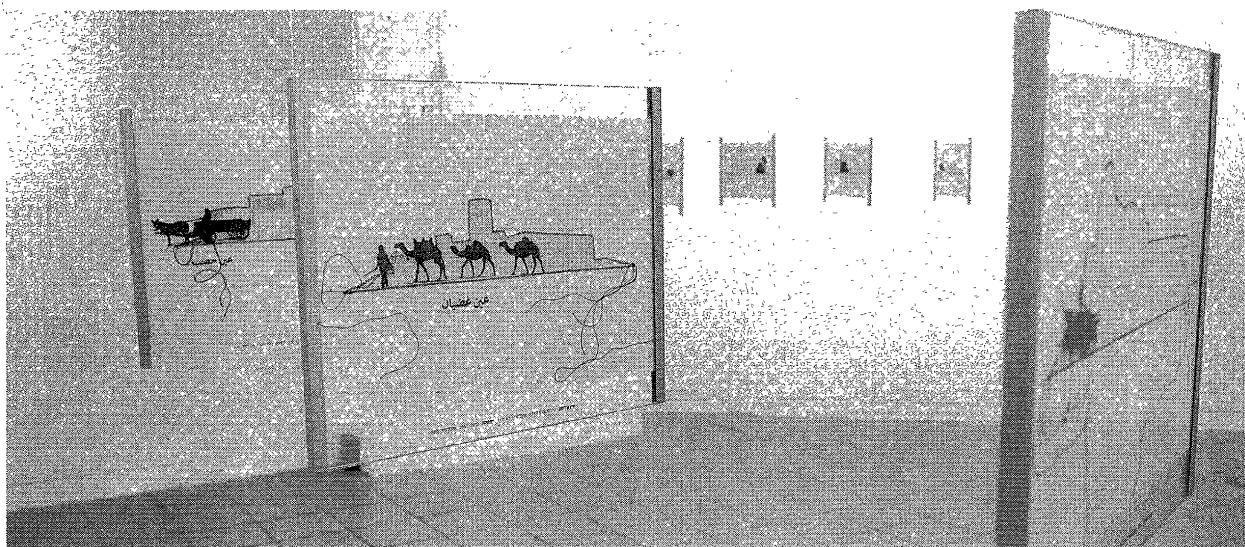

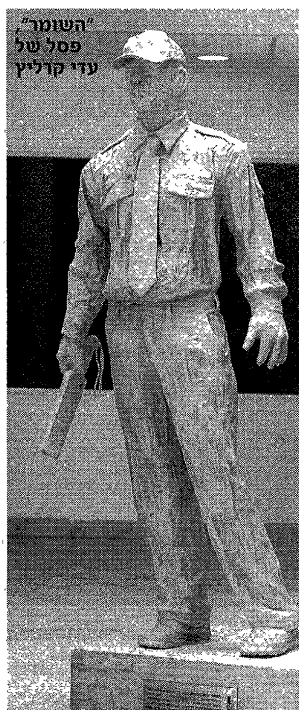
21.7x34.14	1	4	עמוד	הארץ - גלריה	13.07.2008	14516042-3
83313						

עיצוב | יובל סער

תערוכת בוגרי המכון הטכנולוגי בחולון

מי ישמור על השומרים

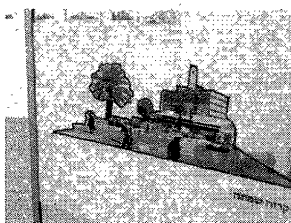
"השומר" פסל של עדי קרליץ

הקניון, שמוכר בעמידתו מצד אחד את דור, ומצד שני את פסל השומר של אלכסי נדר זייד. סמוך לפסל הניחה קרליץ חוויט רינת וזכוכית תגי יחידה לקניונים ועיטורי גבורה ברמות הפריטים הצה"ליים. באמצע עות המיתוג החדש לשומר מוצע מבט ציני ונוקב על היחס שהחברה מעניקה למגור שלם באוכלוסייה שהוא בדרך כלל שקוף, והופכת אותו לאיקונה חברתית.

מיצב "המפעל" שבנתה מעין עופר, גם היא מהמחלקה לעיצוב תקשורת חזותית, מציג דוגמה נוספת לפרויקט מרשים ומי עורר השראה, מהבולטים בתערוכה. המי צב בנוי מ-48 תמונות של אתרים וישובים בישראל (קיבוצים, יערות, ערים וכדומה), הנמצאים על ארמה שהיתה בעבר משכנם של כפרים פלשתיניים, עד קום המדינה. שמו של הפרויקט מתייחס למפעל הצינוני שמיהר לבסס מציאות חדשה, החליף את שמות המקומות בשמות עבריים ובמקום התושבים הערבים - איכלס אותם תורי שבים יהודים.

48 התמונות תלויות מתקרת החדר במבנה מעגלי, כל תמונה בין שני לוחות זכוכית. צד אחד מציג את ההווה בתמונה פסטורלית צבעונית, שהורפסה על נייר פרגמנט שנתפר לאחור מכוון על-כך. הצד השני מציג את העבר בתמונות שחור-לבן שבוולטת מקו הרקיע של ההווה, ומסמל את המציאות החדה שיצר שינוי הנוף. בתחתית כל תמונה נמסרים פרטים על השם העברי והערבי של הישוב, שלעיתים דומים מאוד בהגייתם או ששוארו ללא שינוי מתי נהרס הישוב הערבי ומתי הוקם העברי (לעיתים הרבר התרחש באותה הש"נ) ומספר התושבים בכל ישוב. הרמיון בין התמונות, השינוי בקו הרקיע והקולות של מכוונת התפירה שברקע יוצרים חוויה שקשה להישאר אליה ארישים.

ברומה ל"מפעל", ל"שומר" ול"גיל הזהב", מביית העבודות שמוצגות בתי ערוכה שמות דגש על אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים או אוכלוסיות שקולן לא תמיד נשמע בחברה הישראלית.

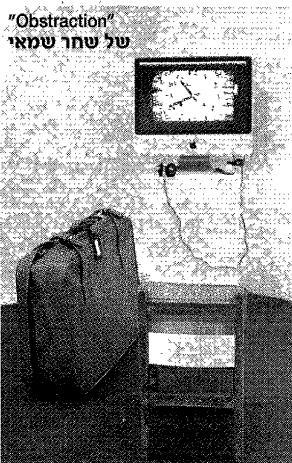

מיצב "המפעל" של מעין עופר (בתצלומים למעלה) בנוי מ-48 תמונות של אתרים וישובים בישראל, שהוקמו על אדמת כפרים פלשתיניים. צד אחד מציג את ההווה בתמונה פסטורלית צבעונית, הצד השני מציג את העבר בתמונת שחור-לבן

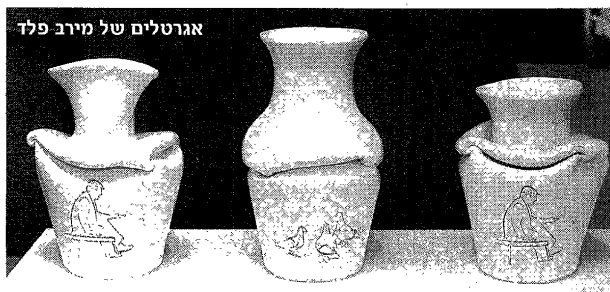
כמעט בכל תערוכת בוגרים מגיע דור גע שבו הצופה מכיר בכך, שעל אף שהוא כבר הספיק לחלוף על מספר רב של עברי דות, עוד רבה הדרך לפניו. באורח פלא, זה גם השלב שבו עבודה אחת מצליחה בכל זאת למשוך את תשומת הלב. בדרך כלל זו תהיה עבודה צנועה וחכמה, שמצליחה לרגש דווקא מפני שהיא לא ימרנית ולא מנסה להתחבב על הצופים.

דוגמה לעבודה מסוג זה היא "Goldenage", פרויקט הסיום של מירב פלד מהמחלקה לעיצוב תעשייתי של המי כון הטכנולוגי בחולון, שתערוכת הסיום של בוגריו נפתחה ביום שלישי שעבר. הפרויקט של פלד עוסק בוקנה, ומציע מבט ביקורתי על התרבות הפופולרית שמקד את את הנעורים. פלד עיצבה פרטים שהאסתטיקה שלהם מתבססת על הפגמים שהתרכבו מוצאת בוקנה, פגמים שאנשים מנסים להילחם בהם או להסתירם. לדוגמה, שטיח משעשע שכל שערותיו פוזרות, שמ' בוסס על שיטת הסרת הקרחות "הלוואה וחיסכון", או סדרת אגרסלים מלאי חמלה, שקיבלו את ההשראה שלהם מתופעת נפי' לת העור הבלתי נשלטת והקמטים שנוצ'ים בעור בתהליך ההזדקנות.

דוגמה נוספת לעבודה מסוג זה היא "Obstraction", סרטו של שחר שמאי מהמחלקה לעיצוב תקשורת חזותית, שיי צר סרט אנימציה קצר ומרגש בהשראת הסיפור "לפני החוק" מאת פרנץ קפקא. הסרט מוקרן על גבי מסך חריש ונוצץ שמולו הציב שמאי כיסא ילדים מעץ ומוורוד ישנה בצבע חום. העיצוב הנוירי של עמדת הציפייה, ופסקול הסרט שכתב אבישי חן, מסייעים לשמאי ליצור חוויה

"Obstraction" של שחר שמאי

אגרסלים של מירב פלד

תערוכת בוגרים - המכון טכנולוגי חולון (גולומב 62). שעות פתיחה: יום ראשון חמישי, 18:00-23:00; יום שישי, 11:00-15:00; מוצאי שבת, 20:30-23:00. עד 20 בחודש